

ערר חרבות ברזל
2072-25
2074-25

א' סיוון תשפ"ו
17.05.2026

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי
ועם כלביא – נזק עקיף

לפני כבוד חברי הוועדה:
ליאת קציר מרגלית, עו"ד - יו"ר
רו"ח ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: גוליבר תיירות בע"מ, תאגיד 513063404
באמצעות רו"ח מרדכי אריה שטינברג
באמצעות ב"כ עו"ד אחיה רבינוביץ

נ ג ד

המשיבה: **רשות המיסים**
באמצעות קרן הפיצויים
רחוב הלח"י 31 בני ברק
Akif.ararim.GRP@taxes.gov.il
באמצעות ב"כ משיבה עו"ד תמיר טמסגן זאלאו
TamirTemesgenZa@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו בקשה להארכת מועד להגשת העררים שבכותרת, הנסובים על תביעות העוררת לפיצויים במסלול הוצאות מזכות, בהתאם להוראות חוק התוכנית לסיוע כלכלי (הוראת שעה- חרבות ברזל) התשפ"ד-2023 (להלן – **החוק**).

רקע עובדתי

2. העוררת מדווחת למע"מ במסגרת איחוד עוסקים. העוררת הגישה תביעות עבור תקופות הזכאות אוקטובר 2023 ונובמבר-דצמבר 2023.
3. ביום 30.6.2024 דחתה המשיבה את תביעות הפיצויים של העוררת מאחר ולא הושלמו הדיווחים הנדרשים לפי סעיף 71א' לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975. העוררת הגישה השגות על החלטות התביעה, אשר נדחו על ידי המשיבה בהחלטה מיום 14.8.2025.
4. ביום 27.10.2025 הגישה העוררת בקשה להארכת מועד להגשת העררים.

טענות הצדדים

5. המועד האחרון להגשת העררים חל במהלך חג הסוכות. העוררת טענה, כי רואה החשבון המייצג שגה באופן פרוצדוראלי כשסבר כי פגרת הקיץ ופגרת סוכות החלות על בתי המשפט חלות גם על ועדת הערר, ולפיכך טעה לחשוב כי המועד האחרון להגשת הערר חל ביום 14.11.2025. לטענתה בא כוח העוררת פעל להגשת בקשה הארכה מיד בתום פגרת סוכות. בנוסף טענה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

העוררת, כי בא כוחה נאלץ באותה תקופה לסייע בטיפול בנכדיו כאשר אביהם (חתנו) נקרא לשירות מילואים ברצועת עזה במשך כל אותה התקופה (בחודשים ספטמבר עד נובמבר 2025).

6. עוד נטען כי מנהלת הכספים התפטרה בעקבות מלחמת "חרבות ברזל" והחל מינואר 2024 התנהלה העוררת ללא מנהלת כספים כאשר העומס כולו הוטל על רואי החשבון של העוררת. העוררת הוסיפה וטענה כי מדובר באיחור קצר וכי בהתאם לפסיקה מדובר בהליך בעל אופי סוציאלי אשר יש מקום להקל בבחינת הטעמים המיוחדים במקרה זה.

7. בנוגע לסיכויי העררים טענה העוררת כי עיקר הכנסותיה נרשמות באופן של שוטף+30 ולפיכך שגתה המשיבה כשחישבה את הפיצוי בהתאם לחודשים אוקטובר ונובמבר-דצמבר 2023. בנוסף, במסגרת חישוב הפיצוי לתביעת נובמבר-דצמבר, לא נלקחו בחשבון הוצאות השכר של עובדי העוררת שמשכורתם שולמה על ידי החברה האחות, גוליבר ישיר, היות ולעוררת אין דיווחי 102 משל עצמה. אלא שלטענת העוררת, במסגרת חישוב הפיצויים לחברה האחות, קיזזה המשיבה מחישוב הוצאות השכר את הוצאות השכר של העובדים שעבדו עבור העוררת ודווחו בטופס 102 של החברה האחות. תוצאה זו, לפיה אף אחת מהחברות לא פוצתה בגין עובדי העוררת, שגויה.

8. המשיבה טענה מנגד כי נדרשים טעמים מיוחדים הנוצצים בגורמים חיצוניים על מנת להצדיק סטייה מהמועדים הקבועים בחוק. המשיבה הפנתה לפסקי דין ולהחלטות שונות של ועדת הערר שעסקו בנושא זה, וכן לפסק הדין בע"מ 58983-03-24 מנהל מס רכוש וקרן פיצויים באר שבע נ' מ' מצרפי (פורסם בנבו, 23.7.2024). לטענת המשיבה, אין בטענות העוררת משום טעמים מיוחדים המצדיקים את הגשת הערר באיחור ומדובר בהתנהלות פנימית של מייצג העוררת.

9. בנוגע לסיכויי הערר טענה המשיבה כי הם אינם גבוהים, כאשר לגבי התביעה עבור אוקטובר 2023 נמצא כי אין ירידה בשיעור המזכה בפיצוי, זאת לאחר בחינת המסמכים שנשלחו על ידי העוררת והתאמתם לנתוני החברה הספציפית באיחוד. לגבי התביעה לתקופת נובמבר-דצמבר 2023, לאחר בחינת המסמכים אושר פיצוי בסך 300 אלף ₪ בהתאם לנוסחה בחוק. לעוררת לא אושר פיצוי עבור שכר עובדים, שכן העובדים שעובדים עבור העוררת רשומים ומדווחים אצל החברה האחות, גוליבר ישיר בע"מ. לטענת המשיבה תנאי לקבלת פיצוי בגין רכיב השכר הוא דיווח בטופס 102 כאשר במקרה שלפנינו לא דיווחה העוררת על העובדים בטופס 102.

10. ביום 7.5.2026 וביום 13.5.2026 נערכו דיונים בבקשה, באמצעים טכנולוגיים. במהלך הדיונים נדרשה הוועדה לבירור סוגיות הנוגעות לסיכויי העררים.

דיון והכרעה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

11. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי יש מקום להיעתר לבקשת העוררת לאישור ארכה להגשת העררים. בנוסף מצאנו כי יש להחזיר את העררים לבדיקת המשיבה בשלב ההשגה, הכל כפי שיפורט להלן.

12. בהתאם לתקנה 6(ג) לתקנות התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) (סדרי הדין והמינהל בוועדת הערר), תשפ"א-2020 (להלן - **התקנות**), מוסמכת ועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר "מטעמים מיוחדים שיירשמו".

13. קביעת מועד מתוחם בזמן להגשת ערר נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות ומיצוי ההליך השיפוטי לבין אינטרסים אחרים כגון: סופיות הדיון, הוודאות המשפטית ואינטרס ההסתמכות של הצדדים. הדרישה בתקנות לקיומו של טעם מיוחד משמשת נקודת איזון ראויה בין האינטרסים השונים (ראו לדוגמה רע"א 3776/16 **שמעון גנים נ' דרור רחל**, (פורסם בנבו, 15.08.2016); וע (חיי) 62832-02-20 **אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה** (פורסם בנבו, 30.6.2020; להלן - **עניין אלבאש**); ע"מ 46275-04-22 **אל הואשלה נ' מס הכנסה** (פורסם בנבו, 15.06.2022).

14. בפסיקה נקבע כי "טעמים מיוחדים" נבחנים בכל מקרה לפי נסיבותיו. במכלול השיקולים שיש לשקול בהקשר זה, ואשר משקלם עשוי להשתנות ממקרה למקרה, ניתן למנות את הסיבה לעיכוב בהגשת ההליך; משך האיחור או הארכה המבוקשת; מועד הגשת הבקשה; טיבו ומהותו של ההליך; הסתמכות בעל הדין שכנגד וכן סיכויי הלכאוריים של ההליך שאת המועד לנקיטתו מבקשים להאריך (ראו **עניין אלבאש**; בש"א 482/08 **פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי** (פורסם בנבו, 28.1.08), וכן עמ"נ 17082-07-23 **אדר מערכות מיזוג אוויר בע"מ נ' רשות המסים בישראל** (פורסם בנבו, 14.8.23)).

15. לצד זאת, בבר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה** (פורסם בנבו, 10.12.13), קבע בית המשפט העליון כי במקרים שבהם מדובר בבקשה להארכת מועד להגשת הליך ערעורי נגד הפעלת סמכות של רשות לפי חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישת הטעמים המיוחדים, שכן מטרתם של חוקים אלו מלכתחילה היא להיטיב את מצבם של מי שמוגדרים בחוק באמצעות מתן הטבות או תגמולים. לפיכך, נקבע כי קיים אינטרס ציבורי לאפשר את מיצוי ההליכים השיפוטיים.

16. במקרה שלפנינו בקשת הארכה להגשת העררים הוגשה באיחור של 12 ימים מהמועד שנקבע בחוק. ספק אם ניתן לראות בטעות של מייצג העוררת לעניין החלת פגרת בתי המשפט וחישוב המועדים כ"טעם מיוחד", וניתן היה להימנע מהטעות בבדיקה פשוטה יחסית. לצד זאת, בפסיקה נקבע כי משקלם המצטבר של מספר טעמים, אשר כל אחד מהם, כשלעצמו, אינו מהווה טעם מיוחד להארכת מועד, עשוי לעלות כדי טעם מיוחד (ראו למשל ע"ע (ארצי) 25468-11-14 **ימין ענת ואח' - שמירה ובטחון בע"מ** (נבו, 21.1.2015)). בנוסף, סיכויי הערעור הם

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

שיקול מהותי בהחלטה בדבר הארכת המועד להגשת ערעור. מבלי לקבוע מסמרות, בעניינינו נראה כי סיכויי ההליך אינם מבוטלים, לכל הפחות בחלקם. מהבירור שערכנו בדיון עולה כי יש מקום להעמיק במספר סוגיות: טענת העוררת לבחינת תביעתה לתקופת אוקטובר 2023 במסלול מדווח על בסיס מזומן, סוגיית הכללת תשומות בשיעור מע"מ אפס וכן סוגיית שלילת הפיצוי בגין שכר עובדי העוררת.

17. שיקול מרכזי נוסף העומד לנגד עינינו, הוא העובדה שבעניינינו נבחנו נתוני העוררת לראשונה בשלב ההשגה (לאחר שבשלב ראשון נדחו התביעות בהיעדר מסמכים, כאמור), כך שבפועל לא התקיימה בחינה נוספת של טענות העוררת טרם הגשת העררים, כמקובל.

18. על רקע האמור לעיל, בשים לב למשך האיחור שהינו מצומצם יחסית, ובהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל וכן לאור מהותו הסוציאלית של החוק, מצאנו להיעתר לבקשת העוררת תוך חיובה בהוצאות בסך 15,000 ₪ (ראו גם: בש"א 7806/20 קוקרמן ושות' בית השקעות בע"מ נ' ד"ר שי מרצקי (פורסם בנבו, 22.11.2020); ערר 1506-25 גלי ליסינג מכירת רכבים בע"מ נ' רשות המיסים (החלטה מיום 4.6.2025); ערר 1442-24 יוסף דאהר נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 26.1.2025); ערר 1059-25 אלדדה מוסטפה נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 24.3.2025); ערר 1179-25 מוקד אבניר (2018) בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 8.7.2025); ערר 1865-25 מגשימים נכסים בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 24.10.2025)).

19. כפי שציינו בדיון, לצורך השלמת בדיקת טענות העוררת והתייחסות המשיבה למלוא הנתונים שהוגשו, יש מקום להחזיר את העררים לשלב ההשגה לצורך בירור מקיף ומלא של טענות העוררת. בהתאם לכך אנו קובעים כדלקמן:

- א. בתוך 30 ימים ממועד החלטה זו תוציא המשיבה לעוררת דרישת מסמכים, בה יפורטו המסמכים הנדרשים למתן החלטה, לרבות בסוגיית התשומות בשיעור מע"מ אפס.
- ב. העוררת תגיש את מלוא המסמכים למשיבה בתוך 30 ימים מקבלת דרישת המסמכים.
- ג. לאחר קבלת המסמכים מהעוררת תיתן המשיבה החלטה בהשגה בתוך 100 ימים.
- ד. על ההחלטות שיינתנו בהשגות תהיה רשאית העוררת להגיש עררים חדשים בהתאם למועד הקבוע בחוק.

20. העוררת תשלם למשיבה את סכום ההוצאות שנפסק בתוך 30 ימים ממועד מתן החלטה זו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום בתאריך א' סיוון תשפ"ו, 17.05.2026, בהעדר הצדדים.

עֶרֶר חֶרְבוֹת בְּרָזֵל

2072-25

2074-25

א' סיוון תשפ"ו

17.05.2026

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה, חרבות ברזל – מסלול ארצי

ועם כלביא – נזק עקיף

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה